

- stwierdzenie, że wszystkie żądania przedstawione w pierwszej instancji były dopuszczalne w całości;
- uwzględnienie w całości wszystkich żądań przedstawionych w pierwszej instancji, które zostały uznane za niedopuszczalne lub odrzucone z takim skutkiem, że wszystkie żądania, które należy uważać za podtrzymane w niniejszej instancji zostaną uwzględnione na mocy zaskarżonego wyroku, w zakresie w jakim nie zostanie uchylony oraz wyroku, który zostanie wydany w niniejszym postępowaniu apelacyjnym;
- obciążenie drugiej strony postępowania całością dotychczas poniesionych kosztów;
- ewentualnie, odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej aby w odmiennym składzie wydał ponowne rozstrzygnięcie w przedmiocie żądań, które zostały niezgodnie z prawem uznane za niedopuszczalne w pierwszej instancji oraz żądań, które zostały niezgodnie z prawem odrzucone

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 14 grudnia 2010 r. Wyrokiem tym została częściowo odrzucona skarga mająca na celu stwierdzenie nieważności decyzji o odmowie zwrotu w zwyczajnej wysokości określonych kosztów medycznych oraz decyzji o odmowie dodatkowego zwrotu w wysokości 100 % tychże kosztów a także mająca na celu nakazanie zapłaty przez Komisję określonej kwoty na rzecz wnoszącego odwołanie z tytułu kosztów medycznych, które mu się należały.

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy niezgodności z prawem rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku a odnoszących się do przedmiotu skargi i do podniesionych przez Komisję zarzutów niedopuszczalności.
- 2) Zarzut drugi dotyczy błędnej, nieprawidłowej i nieracjonalnej interpretacji i zastosowania art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej a także nieuzasadnionego odejścia od orzecznictwa w tej materii.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy całkowitego braku uzasadnienia, również z uwagi na nieprawidłową interpretację okoliczności faktycznych oraz przedstawionych żądań.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2011 r. — *Since Hardware (Guangzhou) przeciwko Radzie*

(Sprawa T-156/11)

(2011/C 120/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Since Hardware (Guangzhou) Co. Ltd. (Kanton, Chińska Republika Ludowa) (przedstawiciele: V. Akritidis i Y. Melin, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1243/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz desek do prasowania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej produkowanych przez Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd. ⁽¹⁾
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na okoliczności, że dochodzenie wstępne wszczęte na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ nie powinno być dotyczyć konkretnego przedsiębiorstwa, ale jednego lub więcej krajów i ogółu producentów działających w tych krajach.

W tym względzie skarżąca twierdzi, że:

- zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z art. 5 rozporządzenia podstawowego, a w szczególności z art. 5 ust. 9 w związku z art. 17 tego rozporządzenia w wykładni zgodnej z prawem Światowej Organizacji Handlu, albowiem przepis ten nie zezwala na wszczęcie nowego postępowania antydumpingowego przeciwko jednemu przedsiębiorstwu;
- zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z art. 9 ust. 4-6 rozporządzenia podstawowego w wykładni zgodnej z prawem Światowej Organizacji Handlu, albowiem przepis ten nie pozwala nakładać ceł antydumpingowych na jedno przedsiębiorstwo, lecz wymaga ich nałożenia na ogół przedsiębiorstw działających w jednym lub więcej krajów;
- zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na mocy którego zerowa stawka celna przedsiębiorstwa objętego postępowaniem antydumpingowym może zostać ponownie

zbadana jedynie w ramach ponownego dochodzenia wszczętego na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego; tytułem pomocniczym skarżąca twierdzi, że Komisja w rzeczywistości dokonała ponownego zbadania zerowej stawki celnej skarżącej z naruszeniem art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego w wykładni zgodnej ze sprawozdaniem organu apelacyjnego Światowej Organizacji Handlu.

2) Zarzut drugi oparty o naruszenie art. 3 rozporządzenia podstawowego, a w szczególności ust. 2, 3 i 5 tego artykułu, w ten sposób, że cło antydumpingowe zostało nałożone bez ustalenia, że przemysł unijny poniósł szkodę w okresie objętym dochodzeniem.

3) Zarzut trzeci oparty o naruszenie prawa Unii Europejskiej w ten sposób, że postanowiono nie przyznawać skarżącej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej. W tym względzie skarżąca twierdzi, że:

— decyzja, by nie przyznawać skarżącej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej została podjęta, gdyż Komisja Europejska wiedziała, jaki wpływ będzie miała tego rodzaju odmowa na marżę dumpingową skarżącej, co nastąpiło z naruszeniem art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego w wykładni nadanej temu przepisowi w orzecznictwie Sądu;

— ciężar dowodu, jakim Komisja obciążyła skarżącą w zakresie udowodnienia, że skarżąca działa w warunkach gospodarki rynkowej, jest nadmierny i narusza ogólne zasady prawa Unii Europejskiej, a w szczególności zasadę dobrej administracji.

(¹) Dz.U. L 338, s. 22.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

Postanowienie Sądu z dnia 28 lutego 2011 r. — USFSPEI i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-122/10) (¹)

(2011/C 120/41)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.